

Ey Diyarbekir Sen Ortadoğunun Parisisin

— sadeceo · 13 Mart 2017

Ey Diyarbekir sen, Ortadoğunun, Paris'i dünyanın incisisin.
Sen, fikri güzel, gönlü güzellerin, en asil en kibar reisisin.
Sen,şeref ve namus abidesi insanların, cazibe merkezisin.
Ve sen,yufka yürekli, gözü yaşlılara, cennet müjdecisisin.

Ey Diyarbekir sen, dünyada eşi benzeri olmayan bir şehirsin.
Sen, gönlün bereketli tarlalarını sulayan, deli akan Dicle'nin sahibisin
Sen,yorgunlukları bir anda gideren, asırlık çınar ağaçlarının, gölgesisin.
Ve sen,fakir fukarayı,garip gurabayı, bağrında ağırlayan, ev sahibisin.

Ey Diyarbekir sen, yazılmakla, sen anlatılmakla, bitirilemezsin.
Sen, şerefsiz ve namusuzlara, zalimlere, toprağını vatan etmezsin
Sen,kimsesiz dul ve yetimlerin, hal ve ahvalini, çok iyi bilenlerdensin.
Ve sen,en güzel aşk ve sevdaları, bağrında filizlendirenlerdensin.

Ey Diyarbekir sen,sende doğmuş, sende yaşamışları, aziz edenlerdensin.
Sen,en çorak arazilerde bile, yediveren Muhammedi gülleri, yetiştirensin.
Sen,en manidar dostluklara, gönül otağının, en güzel yerini verensin.
Ve sen,Peygamberimizin miraca çıkarken, özel duasına mazhar olansın.

Ey Diyarbekir,en meşhur tarihçiler bile, senin efsunlu tılsımını, çözememişler.
Asırlarca hak ettiğin değer ve kıymetini, sana hiç mi hiç vermemişler.
Sende, Nebilerin, Sahabelerin, Peygamberlerin, Azizlerin metfun olduğunu bilmemişler.
Ve sen, için için, rahmani gözyaşlarını dökmüşsün, ama ağladığını görenler, gözyaşlarını silmemişler.

Ey Diyarbekir sen,gözlerin nuru, dizlerin takati,ve sen en güzel taamların lezzetisin.
Sen, Diyarbekir'liyim diyenlerin, ar ve namus, şeref ve izzetisin.
Sen rahmani kitapların, anafikri olan, güzel hasletlerin, remzisin.
Ve sen,bakmakla yükümlü olduklarını, helal lokmalarla doyuran, şeref abidesi babaların, alın terisin.

Ey Diyarbekir sen,dünyanın beşinci mabedinin, en mahir ev sahibisin.
Sen,şanı yüce Allah'a kulluk yapmak isteyenlerin, hikmeti sebebisin.
Sen,Habibullah'a ve yüce Yaradan'ın veli zatlarına, komşu olma vesilesisin.
Ve sen,insanı en fırtınalı havalarda bile,emin bir şekilde limana ulaştırın gemisisin .

Ey Diyarbekir sen,yüzlerce medeniyetlere, beşiklik eden, kültür merkezisin.
Sen,bağrı yanmışların hararetini dindiren, ve içmeye doyulmayan hamravat suyusun.
Sen,bire yüz belki de bire bin veren, en bereketli toprakların, mahsülusun.
Ve sen,karanlık çıkmaz sokaklarda, yolunu kaybetmişlerin, en aydınlık fenerisin.

Ey Diyarbekir sen,gözü gönlü tok, benim ben diyen babayiğitlerin, vatan ve sılasısın.
Sen,karıncaı bile incitmeyen, helal süt ile emzirilmiş insanların, günlerce süren yasısın.
Sen,meclislerde konuşmayı,oturup kalkmayı, ve adabı muaşereti, çok iyi bilenlerin, hasısın.
Ve sen,komşusunun neşe ve üzüntüsünü, işin kolayına kaçmadan, canı gönülden paylaşıyorsın.

Ey Diyarbekir sen,gam ve kasaveti gideren,en şirin uykulara daldıran şehirlerin şehrisin.
Sen,evlilik çağına girmiş, kara kaşlı, kara gözlü, dünya güzeli gelinlik kızların mehrisin.
Sen, haksızlıkların karşısında, er meydanına çıkan, gözü kapkara delikanlıların, cesaretisin.
Ve sen,sevmeyi şiar edenlerin gönlünde, en değerli misafirlerin en şerefli, ve en azizisin.

Ey Diyarbekir sen,muhteşem on gözlü köprün, ve surlarınla, gelin beni görün diyorsun.
Sen,aşkın gergefinde beni desen desen, motif motif, ilmek ilmek, örün diyorsun.
Sen,benim nadide güzelliklerimle, aşk ve şevkle, yatın kalkın diyorsun.
Ve sen,çok gizemli olduğunu, söylemen gerektiği halde, alçak gönüllü olduğun için, bir türlü söylemiyorsun.
13/ Mart/ 2017